

Gzi drusy pak, kotřiz ton nebeski Kljeb wopuščeža a šo jeno sa to šwjete staraju, lenu šo, dyž woni tajke šwojeho Brjucha Pelnenje maju, a wumru, pschetož woni teho Bohastwa schitkeho sežracz nemoža, ale dyrbja jo posebi wostajicz, a tam do Wjecznoszje Eoda wumrecz.

Tak pak bycz nedyrbi. Tehodla, dyž tebe Gzert spytuje psches Pscheszjehanje, Tradanje, Eoda a Staroszje, dzerz šo ryczerszy a posz šo s Krystušom, dokelz tebe ton Duch tak we dze, neciz to Dowjerenje na Božu Radu prejez: Da budža potom czi lubi Jandželjo pschindz, a tebi k Blidu šlužicz, kajz ton Evangelista tudy napošletku wot Krystuša praji.

To je ta prjena Schtuka wot teho prjeneho Spytowanja, so my wufnycz dyrbinu, Bože Słowo wošoko dzerzecz, a temu šamemu wjericz a šo zylje žanemu Tradanju aby Nesbožu nedacz nawabicz, so by šebi pomyslicz zyl: Boh je nam nenadny, won nam nochze rombacz, won je naš sabyl. Napscheczimo tajkim Spytowanjam naš nihto netroschtuje, kiba Bože Słowo, to je tajki Kljeb a Schpajša, schtuž tu jw, to je, schtuž temu Słowu wjeri, ton ma to wjeczne Žiwjenje, to mjerkuj šebi derje. Sašo tež, ton časny Kljeb, po kotrymž tola zyl Sšwjat ramuje, traje jeno tak doho, hacz ta Schtundziczka pschindze, potom je wohn, a dyrbi ton Gzlowek potom do Wjecznoszje Eoda wumrecz, jeli šo won šo psches Wjeru š Božim Słowom jako šjenej wjecznej Schpajšu šastaraš neje.

To druge Spytowanje je, so Gzert teho Knesa Jesuša do teho šwjateho Mjesta Jerusalemi wedze, a postaji jeho na templowy Berch a rekne: So šo won delje pušczicz dyrbi, a so šo jemu niczo šte štačz nebudze, pschetož šo je Boži Šsyn. Tehodla dyrbeli škerje schizy Jan-

dželjo jemu šlužicz, hacz šo won wo žadnu Kameschf štorczil by.

To je jene čzeschke a duchomne Spytowanje teje Wjery, dzejz ta Wjera tež na drugej Stroni spytowana budze, runje jako wona predy s Njehom a s Božim Njewom spytowana bjesche.

Pschetož dyž Gzert tak wele nadnami dokonecz nemože, so my na Bosy sazwyšlujemy: da spyta won na drugej Stroni, hacz won naš neby moš kroblych, hordych a šwojej Mozy dowjernych sežinicz. Runje jako by ton Gzert rez zyl: Zeschli šo ty s Božeho Słowa šomnu wuryczowacz? Šzafaj, ja to tež možu: Tudy mašch ty Bože Słowo: Won budze šwojim Jandželam wot tebe pschikasacz, czi dyrbja tebi Ššhod twaricz, a tebe na Rukomaj uošycz. Nu škocz delje! Pokaž, so ty tež tajkemu Ššlubanju Božemu wjerišch.

Tudy dyrbi šo Krystuš woromnicz, jako Gzlowek, kotryž to Bojštwo we šwojim Gzlowestwi potajil je. Kajz won na Šschizy tež wižy, jako lutki Gzlowek, we wulkej Ššlaboszi, škorzi a wola sa Pomoz a Wumozenje, tak šteji won tudy tež we Ššlaboszi jako jeno lutki Gzlowek. Tehodla mjeni ton Gzert, so ze tak wele nad nim dokonecz, so won Boha šnenušnym Džiwom spytowacz budze. Won powola šo tehodla na ton 91. Psalm š Wopokasanju, ale wostaji tola tu najnušnišchu Schtuku štehošameho wohnkach: in viis tuis, ton Knes budze tebe šwar-nowacz na twojich Puczach.

Štajkim Ššpruchom ze ton Žebak Knesa Krystuša wot teho wotdzerzecz, schtož jemu poruczene bje, a ze jeho wešz na Wjezy, kotrež jemu poruczene nebjechu. Pschetož Krystuš je njekš we Puszini, niz tehodla, so by Džiwu činiš, ale so by čerpiš, pschetož won dyrbi tajki Gzlowek bycz, kiž njeschto čerpi. Tak ze jeho ton Gzert šteho Puczawuwesz, na kotryž jeho Boh postajil bjesche,